

நாச்சியார் திருமொழி

Nachiyar Thirumozhi

எளிய தமிழ் கவிதை வடிவில்...

பி. ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

psdprasad.music@gmail.com

பிப்ரவரி - 2018

ஓம் நமோ நாராயணாய:

ஸ்ரீ: ஆண்டாள் அருளிச்செய்த நாச்சியார் திருமொழி

கோதையானவள் அந்த கோவிந்தன் கண்ணன் மீது கொண்டிருந்த காதலே தலையாய காதலுக்கு முன் உதாரணமாய் என்றும் விளங்கும்.

திருப்பாவை தவிர, ஆண்டாள் படைத்த மற்றொரு படைப்பு - நாச்சியார் திருமொழி - கண்ணன் மேல் #காதல் உணர்ச்சி பொங்கும் 143 பாசுரங்கள் கொண்டது.

காதல் ரசம் வழியும் அந்த பாடல்களில் முதல் நான்கு பாடல்கள் - எளிய தமிழ் கவிதை வடிவில் உங்கள் பார்வைக்கு....

இலக்கிய தமிழை ரசிப்பவர்கள், கண்டிப்பாக ஆண்டாளின் வரிகளை படிக்கவும். அப்படியொரு அமிர்தம் பொழியும் தமிழ் அது ! சந்தம் விளையாடும் செந்தமிழ் !

வணக்கங்களுடன்....

பி.ஸ்ரீதேவிபிரசாத்

504:

தையொரு திங்களும் தரைவிளக்கித்
தண் மண்டலம் இட்டு மாசி முன்னாள்
ஐய நுண் மணல் கொண்டு தெரு அணிந்து
அழகினுக்கு அலங்கரித்து அனங்கதேவா!
உய்யவும் ஆங்கொலோ? என்று சொல்லி
உன்னையும் உம்பியையும் தொழுதேன்
வெய்யது ஓர் தழல் உமிழ் சக்கரக் கை
வேங்கடவற்கு என்னை விதிக்கிறியே! 1

தரைதுடைத்து குளிர்வட்டக் கோலமிட்டேன் !
தைமாதம் முழுவதுமே ஆசையுடன் !
பிறைவளரும் பருவமதில் மாசியிலே
தெருவினிலே வெண்பட்டு மணலுமிட்டேன் !
மன்மதனே ! உன்னையுமுன் தம்பிகாமனையும்
உய்வேனோ எனவேண்டி நோன்பிருந்தேன் !
மின்னுமொளி உமிழ்கின்ற சக்கரத்தை
தன்கையில் தாங்குமந்த ரங்கனுக்கு
அன்புடனே அந்தரங்க சேவையினை
ஆக்கிடவே பணித்திடுவாய் இக்கணமே !

505:

வெள்ளை நுண் மணல் கொண்டு தெரு அணிந்து
வெள்வரைப் பதன்முன்னம் துறைபடிந்து,
முள்ளும் இல்லாச் சுள்ளி எரிமடுத்து
முயன்று உன்னை நோற்கின்றேன் காமதேவா,
கள் அவிழ் பூங் கணை தொடுத்துக் கொண்டு
கடல்வண்ணன் என்பதோர் பேர் எழுதி,
புள்ளினை வாய் பிளந்தான் என்பதோர்
இலக்கினில் புக என்னை எய்கின்றியே. 2

நுண்மணலால் வீதியெலாம் வழிசெய்தேன் !

கண்ணன்வரும் பாதையிலே பட்டுபோலே...

அந்திவரும் நேரம்முன் நீர்த்துறையில்

புண்ணியநீ ராடிஉடல் தூய்மைகொண்டேன் !

முட்களில்லா சுள்ளிகளால் வேள்விசெய்தேன் !

மன்மதனே ! உனைவேண்டி நோன்பிருந்தேன் !

சொட்டும்படி தேனொழுகும் மலரம்பில்

சொக்கவைக்கும் கடல்வண்ணன் பேரெழுதி

பட்சியினை வாய்பிளந்து தாக்குதல்போல்

பாவையிவள் மேலெய்த வேண்டுகிறேன் !

506:

மத்தநன் நறுமலர் முருக்கமலர்
கொண்டுமுப் போதுமுன் னடிவணங்கி,
தத்துவ மிலியென்று நெஞ்செரிந்து
வாசகத் தழித்துன்னை வைதிடாமே,
கொத்தலர் பூங்கணை தொடுத்துக்கொண்டு
கோவிந்த னென்பதோர் பேரேழுதி,
வித்தகன் வேங்கட வாணனென்னும்
விளக்கினில் புகவென்னை விதிக்கற்றியே. 3

முருக்கம்பு அதனுடனே ஊமத்தமும்

மூவேளை உன்னடியில் பூஜையிட்டேன்!

சுருக்கென்று என்வாயால் 'நீபொய்யன்'

எனசொல்ல வைக்காமல் நடந்திடுவாய் !

கொத்தாக மலரடைந்த அம்பெய்தி...

'கோவிந்தன்' எனும்பேரை அதிலெழுதி

வித்தகனாம் வேங்கடவன் எனும்விளக்கில்

நான்புகவே செய்திடுவாய் மன்மதனே !

507:

சுவரில் புராணநின் பேரேழுதிச்
சுறவநற் கொடிகளும் துரங்கங்களும்,
கவரிப் பிணாக்களும் கரும்புவில்லும்
காட்டித்தந் தேன்கண்டாய் காமதேவா,
அவரைப் பிராயந் தொடங்கிஎன்றும்
ஆதரித் தெழுந்தவென் தடமுலைகள்,
துவரைப் பிரானுக்கே சங்கற்பித்துத்
தொழுதுவைத் தேனொல்லை விதிக்கற்றியே. 4

சுவரினிலே உன்பேரை எழுதிவைத்தேன் !
சுறாமீன் துணிக்கொடியும், குதிரைகளும்...
கவரியினை வீசும்பெண், கரும்புவில்லும்
காணிக்கையாய் தந்தேனே மன்மதனே !
பூப்பெய்த நாள்முதலாய் எழுச்சிபெறும்
என்மாற்புத் தடமுலைகள் துவாரகையின்..
காப்பாளன் கண்ணனுக்கே எனவளர்ந்தேன் !
சேர்த்திடுவாய் என்னையும்நீ அவனிடமே !